

Cuộc khiêu khích của Tàu công trên biển đông trong những ngày qua, bỗng nhiên nóng hừng lên trong lòng người Việt Nam, dù người đó ở trong nước, hay đã mang quốc tịch ngoại.

Đi đâu, vào bất cứ trang báo điện nào ở ngoài nước cũng thấy những người Việt Nam bàn tán với nhau về chuyện Tàu lặn trên biển đông. Trước đây thì nó bắt người dân Việt, đòi tiền chuộc mạng. Nay thì nó cắt giấy cáp tàu Việt Nam để mi muốn trôi đi đâu thì trôi...

Trước những diễn biến này, dân chúng xem ra nóng lòng, bỗng khí huyết của cha ông. Những người cùng nhau sẵn tay áo lên mặt để những kẻ Lam Sơn mà cứu lấy nước. Những người quan cán công, để cho Lê Chiêu Thống, Hoàng Chí Minh xem ra lợi lộc hơn nét vui mừng. Mừng vì những tàu cắt giấy cáp tàu Việt Nam mà nhân dân bỗng quên hết mọi tội lỗi, bá đạo của bọn tay sai công nhân và gà nhà. Chúng còn ai nhớ gì đến cuộc bầu cử chia phần bấp bém của nhà nước! Chúng còn nhớ ai nhớ đến những vị cán công vét tài sản quốc gia, đẩy dân chúng vào những khổ nạn. Chúng còn ai nhớ đến những vị viên nhà nước đàn áp và cướp đoạt tài sản của các tôn giáo? Rồi mừng vì cán công nhún nhún lợi có để lợi để lòng yêu nước của toàn dân thêm lớn nữa mà họ ngạo. Riêng bọn thù nghịch chửi diễn biến hòa bình thì cứ gọi là vào cõi tử! Số đời quả có lắm treó ngoe!

Thật vậy, câu chuyện biển đông đã đẩy những người còn nhận mình là người Việt Nam, dòng dõi của những Hoàng Đế, Vua, Bình định Vua, Quang Trung, hay con cháu của bà Trưng, bà Triệu... đến trước ngã ba đường. Buộc họ phải chọn lấy một thái độ dứt khoát cho hợp với lòng dân tình nước, hơn là thái độ lằng nhằng im lặng. Những trước mặt, mặt câu hỏi công đặt ra là. Liệu đây có là chuyện khốn khổ thành vàn để cho đất nước, hay là chuyện của cái bánh vẽ?

1. Chuyện khốn khổ thành sản phẩm của đất nước. Nếu Tàu công lặn chỉ để biển đông và từ đây mở ra cho cuộc cho một chương trình dài hạn sẽ sang xâm lấn với Việt Nam vì đã có nhu cầu thuấn, thì nhà cầm quyền công sản tại Hà Nội đến những cơ sở kinh doanh, khai thác rừng, khai thác bauxite. Họ các cơ sở đầu tư xây dựng hạ tầng tại Việt Nam từ trước đến nay đã mở rộng, ăn da non vào xương thịt Việt nam. Nay chúng trở thành những cơ điểm thu hút trong nội địa của Việt Nam để họ trở con đường bành trướng của Trung công xuống khu vực Đông Nam Á cho nhanh cho chóng thì quả là một điều hay cho đất nước.

Tôi gọi đây là một điều hay hay. Trước đây, Lê Chiêu Thống vì muốn bỏ và quy phục lợi của mình đã công nhân và gà nhà, mang bao tai họa cho đất nước. Nay lại đến Hoàng Chí Minh và tiếp

đoàn c ng s n thì cái tai h a y xem ra còn kh ng khi p h n. Kh ng khi p h n vì chính c ng s n đang là k n m quy n và đã t o cho Trung c ng có r t nhi u c s Vi t Nam. M i có m t cái trồng Vi t c ng dân ta đã s ng d ch t d , nay thêm cái trồng Trung c ng n a thì ng òi dân ta th làm sao đây? Tr c tình th này, ng i dân Việt ph i x trí ra sao? Li u có ph i là lúc c n bày t ý ki n c a mình m t cách rõ ràng, d t khoát v cái vai trò gian d i, bá đ o, bán n c buôn dân c a t p đoàn lãnh đ o c ng s n hay không? Hay là chín b làm m i, b n i thù đ ch ng ngo i xâm?

2. Tr ng h p đây ch là nh ng ph ng cách làm nóng tình hình đ l a d i đ ng bào nh chúng đã t ng l i đ ng lòng yêu n c c a dân ta t tr c đ n nay thì sao? Ai cũng bi t, sau nh ng cu c làm nóng này, l i có thêm nh ng hi p đ nh, hi p th ong khác đ chúng ng giá lòng trung thành c a phe cánh này, phe cánh khác n m trong cái t đ u n u Hà N i v i quan thầy Tàu c ng? R i vôi vĩnh, k công: “Các Ngài th y đó, cái gi ng dân này không đ khu t ph c đâu, chúng tôi ph i đ i u nh ng ng òi này, ng òi này vào nh ng công tác này... cho k kia ngh , ra đi... L i ph i chi thêm v kho n này, kho n khác thì may ra m i t m yên...”. C th , lòng yêu n c c a dân ta t p t c b chúng l i đ ng và đem ra ng giá cho sinh ho t riêng c a phe nhóm, nh chúng đã t ng làm qua nh ng v Hoàng Sa, Tr ng Sa, hi p th ng biên gi i, cu c chi n 1979.

K t q a, r u th ng thí, ti n mua, chi m đ t, m n đ òng c a ngo i bang c ban cho các thái thú lãnh đ o đ ng và nhà n c Vi t c ng ngày thêm no say. R i ph n tài s n riêng thì ch t cao nh núi t i ngân hàng và các c s h i ngo i, trong lúc dân chùng l m than đ ng bên b v c th m làm dân oan. Không nhà, không tài s n, không có m nh đ t đ làm ăn. Có đi làm công thì cũng b cán b nhà n c bóc l t đ n t n x ng t y qua qu c sách tham nhũng, bao c p t trên xu ng d i. Nh th , li u chúng ta có nên bi u t lòng yêu n c trong nh ng v làm nóng này, đ giúp v n cho nhà n c Vi t c ng l i đ ng n a hay chẳng? Hay chúng ta nên d t khoát m t l n đ c u l y quê h ng b ng cách:

- L y s c Tàu đi t Vi t c ng. H p lòng dân, đ u i gi c Tàu.

1. L y s c Tàu, đi t vi t c ng.

Đây ch a ch c là m t cách hay. Tuy nhiên, không ph i là m t sách l c m i. N u Lê chiêu Th ng, H chí Minh không r c quân tàu sang dày xéo quê h ng Vi t Nam, cái th i t h i d i s th ng tr c a h có th còn kéo dài h n. B i l , vua Quang Trung ch a đ có c h i, kh i đ ng toàn th s c m nh, s c s ng c a ng i dân đ kéo binh ra b c đi t M n Thanh, làm nên chi n công vang d i cho đ t n c. Theo đó, c đ cho k tay sai H chí Minh đ a tàu c ng sang. Khi Tàu đã nh p n i là Vi t c ng t nó không còn lý do t n t i. Nói cách khác, khi đó cái b o tàn c a chúng đ i v i nhân dân cũng không còn ch đ ng. Trái l i, chúng s bi h y diết trong tay Tàu, cũng nh t lòng dân Việt. Lúc y, chúng ta cũng ch ng c n ph i h i thăm nhau v m t lãnh t nào s xu t hi n đ c u dân. B i vì, đ a linh s sinh anh ki t. Th i nào thì cũng có nh ng đ ng anh hùng xu t hi n đ cùng toàn dân c u n c, đ u i k xâm lăng ra kh i b c cõi Vi t Nam. Xây đ ng l i m t n c Nam trong thái bình t ch . Đây có th là ph ng cách ph i ch p nh n th ng đau tr c đ sau có ngày mai, có đ o n k t t đ p cho dân cho n c. Th ng đau, nh ng nó là m t thái đ , không ph i là s l n tránh.

S dĩ tôi vi t th ng ra đi u này là vì tin ch c r ng: Tình yêu quê h ong không bao gi ch t trong lòng ng òi Vi t Nam, dù trong su t m y ch c năm qua, Vi t c ng đã không ng ng tuyên truy n, giáo d c và b o v ch tr ng vô t qu c, và mu n tiêu di t lòng yêu n c c a đ ng bào ta. Nh ng không vì th mà ng i Vi t Nam s nh m m t thu n ph c hay ch p nh n cái ch tr ng nô l này. Trái i, tình yêu n c c a đ ng bào Vi t Nam lúc nào cũng dâng tràn nh ng n sóng, nh sông r ng nh bi n kh i. Đ c bi t s nh ngàn ngàn ng n thác cu n cu n không ng ng ngh trong nh ng cu c ch ng xâm lăng. Theo đó, dù k xâm l ng y là T u hay là Tây, dân ta cũng không bao gi khu t ph c! Nói cách khác, dù sông H ng có khô c n, Tr ng S n không còn m t bóng cây, thì đây v n là quê hương ta và k xâm l c không th t n sinh trên ph n đ t y.

B i vì, còn kia ti ng kèn loa c a H i Ngh Diên H ng năm nao v n thúc d c, ch a bao gi m phai m t nét, m t ch trong lòng ng i dân ta:

“Tr c nh c n c nên hoà hay nên chi n? Quy t chi n, quy t chi n.
Th n c y u l y gì lo chi n chinh. Hy sinh, hy sinh!”

Đ n gi n quá. Hào hùng quá! Khí thiêng c a sông núi là cu c s ng, là h n c a dân Nam. Ti ng g i h i kia nh là g c sinh s tr ng t n c a dân t c. Nên l i th y đ u đã có t nghìn năm tr c, nh ng nghe ra v n nh v a m i hôm qua! Đi u y có nghĩa là ti ng nói, l i g i lúc nào cũng s ng th c trong lòng dân ta. Nó nh h n ta. Nh h i th , nh máu th t c a dân ta. Không bao gi tách r i, lìa nhau. Nh ng t i sao ti ng nói y l i s ng đ ng và hi n th c trong lòng ng i nh th ch ? Tôi cho r ng: Th nh t, tình yêu quê h ng trong lòng ng i Vi t Nam lúc nào cũng là l n nh t, m nh m nh t, tr n v n nh t. Th hai, đó là m t câu hỏi th t nh t, và câu tr l i cũng b ng chính ti ng nói chân thành nh t. Nó không cò s l a d i, đa trá t ng òi lãnh đ o đ n hàng con dân. T đó nó tr thành ngu n sinh l c c a dân t c làm rung đ ng đ n ngàn c cây, sông núi Vi t. Đó là ngu n sinh l c không bao gi khô c n, nên có Lê chiêu Th ng thì đ t khoát ph i có mùa xuân đ i phá quân Thanh!

2. H p lòng dân, đ i gi c Tàu.

L ch s Vi t nam đã t ng ch ng minh r ng: th c a nhà Tr n không m nh b ng quân Nguyên. L c l ng c a Bình Đ nh V ng xem ra quá nhỏ bé tr c đám gi c Minh. Và năm ba ch c th t voi c a hai bà Tr ng đ a vào cu c đ i quân xâm lăng, hay l nh làm nên mùa xuân đ i th ng quân Thanh c a Quang Trung t ng ch ng nh là nh ng ào m ng trong cu c chi n. Th c t l i khác. Đoàn quân n c nhà tuy nh bé, nh ng m t lòng quy t t vì non sông nên đã t o ra nh ng chi n công k v trong l ch s. M t đoàn quân Mãn bách chi n t Á sang Âu. K t qu , Thoát Hoan ph i chui vào ng đ ng m i khò m t m ng t i Vân Nam và m ng cu ng đ c a k xâm l c xuôi nam đã ch m đ t i biên cu ng này.

Khi cho đoàn quân tàu ô theo chân Lê chiêu Th ng trong m c đích đ t nèn đô h ph ng nam, quan quân Mãn Thanh v i l c l ng 29 v n đ i binh, có khi nào nghĩ đ n cái h n Đ ng Đa và S m nghi Đ ng ph i treo c mà thác? R i Ô Mã Nhi tàn ác là th , hùng m nh là th , nh ng nào có thoát đ c c nh n c dìm gi a bi n kh i. Ph n Vu ng Thông thì đã s m qùy g i xin hàng đ Bính Đ nh V ng vi t nên m t trang th muôn đ i bình Ngô cho n c Vi t. S cũ ch a m . G ng x a ch a h t. L nào ng òi Vi t Nam hôm nay khoanh tay nhìn c nh qu c phá

gia phong?

M t t c đ t c a cha ông ta không rồi. M t ng n c c a quê h ng, đ ch không th chi m. Đó là hào khí c a non sông và cũng là ý ch c a t n nhân di chi u l i cho con cháu. L nào ta l i quên?

Tuy nhiên, khi bu c ph i b c vào gi i pháp này, ng i Việt Nam ph i nhìn th u su t đ c m t h óng đi dài tr c m t là: Con đ ng s vô cùng chông gai và gian nan. B i vì cùng lúc chúng ta có hai k thù tàn đ c nh t trong l ch s : Việt c ng và Tàu c ng! Đi u y có nghĩa, ta không th liên k t v i Việt c ng đ ch ng tàu, đ r i chúng l i ph n phúc quay l i tri t cu c s ng c a dân ta nh sau cu c kháng pháp năm x a. Và dĩ nhiên, cũng không khi nào liên k t v i Trung c ng đ tiêu di t Việt c ng. B i l , ta s b chúng nu t tr ng sau đó. Nên th c a ta đã rõ. Hãy đ cho c ng s n di t c ng s n, đ cho cái môi h kia khép kín l i cái răng nanh c a Việt c ng. Sau đó là lúc dân ta lên đ ng đu i gi c xâm lăng ra kh i b c o. Khi y, ta không nh ng đã tiêu di t đ c k n i thù c a dân t c mà còn đòi l i đ c c nh ng t c đ t, ng n c , sông r ng bi n dài c a Việt Nam mà H chí Minh và t p đoàn Việt c ng đã trao bán cho ngo i bang!

Tuy nói cu c chi n có nhi u khó khăn, nh ng chúng ta đã có s n nh ng ngu n s c m nh cho b óc đ ng này là: Th nh t, xem ra ch có thành ph n chớp bu lãnh đ o Việt c ng là nh ng k ph n dân h i n c mà thôi, còn ngay các đoàn đ ng viên c a Việt c ng ngày nay, t ng thu c v cu c đi u hành c a nhóm lãnh đ o này. Nh ng th c t , h v n là ng i c a non sông Việt. H s quay mũi súng, mũi dùi vào nh ng k x o ngôn, làm thái thú kia vào b t c th i đi m nào. Nh t là khi có t ng g i m i c a non sông. K đ n, cu c ch ng ph ng b c c a chúng ta không h l o. Nh ng thông tin đ i chúng và nh ng s h tr tinh th n tích c c t m t th gi i yêu hòa bình và chính nghĩa s là m t áp l c c c l n cho k xâm lăng. Có đ c hai đi m l i y, cu c chi n mà chúng ta ph i b c vào theo ch tr ng: H p lòng dân, đu i gi c tàu, nh t đ nh đ t th ng l i.

3.T i sao chúng ta ph i ch n gi i pháp này?

Rõ ràng, đây là chuy n ch ng đ ng đ ng. B i vì, là ng i Việt Nam, không m t ai không bi t đ n đi u nhân nghĩa. Nh ng s ki n l p nghi p, đ t làm n n t ng cho ch đ x h i ch nghĩa Việt c ng, l i là m t t n đ mang tính ch t x nh c dân t c Việt Nam: “Yêu n c là yêu xã h i ch nghĩa.”. Theo đó, ng i dân Việt không th nào đi chung đ ng v i t p đoàn gian d i, ph n dân h i n c và làm t i nh c cho dân t c Việt Nam đ c. B i vì:

T qu c là yêu th ng, là bao b c, là chân th t, là thân ái, là an bình. Trong khi đó c ng s n, x h i ch nghĩa là gian d i, là tàn b o, là phi luân, là vô đ o. Nên ng i yêu t qu c s không bao gi yêu xã h i ch nghĩa. Và k yêu xã h i ch nghĩa s không bao gi bi t yêu n c là cái gì. Đó là m t lý l r t t nhiên. B i vì k yêu xã h i ch nghĩa là yêu gian d i, yêu đa trá, yêu vô đ o. Ph n nh ng ng òi yêu n c là yêu công lý, yêu tình nghĩa, yêu nhân b n, yêu th ng và đùm b c đ ng l o i.

Nói cho d hi u, tình yêu n c c a Việt c ng là m t th tình c a m t tên c ng đ o, máu l nh, dành cho m t goá ph gia có t n c a ch t cao nh núi. Khi g p, nó không gi t bà theo l th ng. Nh ng nó t ch c đ m c ói v i bà. L p l p con cái cháu ch t c a bà ch ng m t lên mà

nhìn “ tình yêu” c a nó và toàn b tài s n c a bà vào tay nó mà không nói đ c m t i. Nó là ch ng c a bà! Ch i nó, gi t nó có khi là i đ o con cháu chẳng?

Trong khi đó, tình yêu n c c a ng i Việt Nam v i t qu c là máu và n c m t c a quân dân mi n nam trong cu c chi n Hoàng Sa năm 1974. Là máu và n c m t c a đ ng bào và ng òi chi n binh Việt Nam trong cu c chi n biên gi i năm 1979. Là i thét uy vũ c a Tr n binh Tr ng. Là ng n roi c a Nh Tr ng. Là nghĩa khí c a Lam S n. Là Đ i nghĩa c a Diên H ng. Là tình yêu làm nên mùa xuân, làm nên l ch s tr ng t n c a dân t c Việt.

Nh th , ngay t đ nh nghĩa, hai cách th c yêu này hoàn toàn trái ng c, đ i ch i nhau. Trái ngu c t hành đ ng đ n t t ng. Theo đó, k nào s ng và th c hành yêu n c là yêu xã h i ch nghĩa thì đích th c là nh ng k gian trá, vô đ o. Là nh ng k đã h y di t đ i s ng an bình, đ o h nh và làm băng ho i n n luân lý đ o đ c c a xã h i. K đó không bao gi i bi t đi vào đ ng công lý, nhân b n và ch ng bao gi có th bi t yêu t qu c, yêu th ng đ ng lo i c a mình. Thí d m t tr ng h p đ i n hình. H chí Minh có ph i là ng i yêu n c không?

Theo tôi, n u b o H chí Minh là ng i yêu xã h i ch nghĩa, yêu c ng s n cho đ n ch t là hoàn toàn đúng. Nh ng bào Y là ng i yêu n c và th ng đ ng bào Việt Nam thì hoàn toàn sai, và có khi là s nh c H chí Minh đ y.

Sai là vì, n u H chí Minh là ng i yêu n c thì Y đã không bao gi i cúi đ u bái l y Stalin, r i vi t th d i s ch đ o x a hai c v n Trung c ng, xin phép Stalin đ đầu t gi t h i 172000 ng i Việt Nam t 1953-56. Trong đó nhà óc công nh n là có h n 126800 ng i b gi t oan!. Và Y cũng không bao gi ch th cho Ph m văn Đ ng ký công hàm công nh n ch quy n 12 h i lý c a Trung c ng vùng bi n Tr ng Sa, Hoàng Sa vào năm 1958, là ph n đ t c a Việt Nam, tr c thu c quy n ki m soát c a mi n nam Việt Nam theo hi p đ nh Geneve 1954, đ di ho cho dân t c Việt Nam ngày nay.

B n không tin H chí Minh là k tàn sát đ ng bào, là k buôn dân bán n c, là k phá h y n n đ o đ c căn b n c a xã h i Việt Nam ?

Đó là quy n suy nghĩ c a m i cá nhân theo tính nhân b n hay xã h i c a mình. Ph n tôi, ch vi t i nh ng s th t là: Vi c bán n c h i dân c a H chí Minh và t p đoàn Việt c ng tr c đây ng i dân Việt Nam ch nghi ng , không ai bi t rõ. Nh ng sau khi văn kh c a Liên Sô gi i mã, là th c a Minh g i cho Stalin t năm 1951 đ c đ a ra tr c ánh sáng. K đ n là nh ng hi p th ng v biên gi i gi a Việt c ng và Trung c ng ký vào các năm 1999, 2000 đ Nam Quan, B n D c, bi n T c Lãm, núi Lão S n đã là nh ng đ a thu c b n đ c a Trung c ng thì không còn m t ai ph i nghi ng v ch yêu n c c a H chí Minh và t p đoàn c ng s n a. Trái i, t t c đ u bi t rõ, đây là nh ng k cu ng nhi t yêu xã h i ch nghĩa và yêu gian trá, vô đ o. H không bao gi là k bi t yêu n c, th ng nòi gi ng nh h nói.

Th đây, xin m i quý b n cùng đ c: “Đ ng chí Stalin kính m n, Tôi g i cho đ ng chí đ án c i cách ru ng đ t c a đ ng Lao Đ ng Việt Nam (tên c a đ ng c ng s n lúc b y gi). Đ án này tôi đã hoàn thành v i s giúp đ c a hai đ ng chí Liu Shaoshi và Van szia-Sian. Đ ngh đ ng chí tìm hi u và đ a ra ch th v đ án này”*

Xin quý b n đ c h y yên l ng trong vài giây, đ c i lá th này l n n a đi. Lá th xin phép giết ng i Việt Nam c a H chí Minh đ y! Tróc là h y t ng ni m đ n 172000 ngàn ng i Việt Nam đã b H gi t trong cu c c i cách sau lá th này. K đ n là nghĩ th xem, ch t qu c, nghĩa đ ng bào Việt Nam có trong lòng H chí Minh hay không? Theo tôi, nh ng ngôn t t qu c là r t phù phi m đ i v i H chí Minh. V i Y, ch có m t đ i u là tuy t đ i đi theo con đ ng xã h i ch nghĩa đ n m đ c quy n l c. Ngoài ra, b t k đ n gia đình, t qu c và đ ng bào c a mình.

N u H chí Minh là k cu ng đ i yêu mê xã h i ch nghĩa, không bi t đ n đ ng bào và t qu c c a mình thì nh ng ng òi t p t c theo con đ ng c a Y i có ch đ ng bào và t qu c Việt Nam trong m t hay sao? Tôi không tin có chuy n v t đ ra gà !

Trong khi đó, t ti n nhân ta cho đ n đ ng bào hôm nay. Khi nói đ n ti ng yêu t qu c, yêu n c là nói đ n t m lòng thu chung c a ti n nhân, c a đ ng bào v i quê h ng trong ý nghĩa yêu th ng, đùm b c, che ch , b o v nhau trong s th t, trong công lý, trong cùng màu da, cùng ngôn ng . Xa h n trong cùng b c cõi, cùng l ch s . T t c đã v i nhau, v i ti n đ c a đ t n c mà hy sinh g n bó đ t o nên nghĩa đ ng bào. Tình yêu chân thành y, s hy sinh g n bó y là tình yêu n c. Nói cách khác, chính tình yêu n c c a dân ta đã t o nên h i ngh Diên H ng, đã làm nên nghĩa khí Lam S m và có chung hào khí, chính nghĩa c a mùa xuân đ i phá quân Thanh. Ai có th thay đ i đ c cái ý nghĩa chính v y? Không ai, không k nào có th thay đ i đ c ý nghĩa c a tình yêu n c.

S vi c rõ ràng là th . Nh ng nay, c ng s n t m y ch c năm qua, ngày đêm v n không ng ng ngh vi c s nh c toàn dân ta b ng m t kh u hi u màu x ng và c m áo c a chúng là : “Yêu t qu c là yêu xã h i ch nghĩa”! Ph i chẳng chúng mu n đ ng hoá ti n nhân ta, đ ng bào ta cũng yêu s gian dôi, đa trá, vô đ o, b t l ng nh chúng? Không, không th nào.

Theo đó, đ ng tróc nh ng món ngh gian trá c a t p đoàn c ng s n Hà N i, Đ ng tróc tình th “nóng” i bi n đồng hôm nay, ng i dân Việt t trong n c không nên nh d đ r i vào cái b y c a t p đoàn Việt c ng giăng ra. Vì bi t dân ta yêu n c b ng s chân thành trong nghĩa đ ng bào, chúng mu n ta t nguy n chui vào l i đ chúng có thêm c h i kéo dài thêm ngày tháng xi t c , bóc l t dân t c ta. Trong hoàn c nh y, đ ng bào ta thêm n i kh n kh mà cán c ng thì c i sung s ng m n nguy n. T i sao?

T i vì ai cũng nghĩ, ch ng Trung c ng xâm l n b cõi Việt Nam là m t đ i u nên làm, ph i làm. Nh ng trong lúc chúng đóng k ch, ta vì nhi t tình mà đi bi u tình thì cũng ch ng đi đ n đâu. Trái l i, có th b chúng b t đ l p công v i quan th y bành tr ng. Khi y cái h a v n quy v cho dân. Theo đó, ph i đ n lòng, h y coi nh không có gì x y ra. Đ n khi n c tràn b , lòng dân u t h n vì vi c “nóng h n ch o m ’ i biên c ng, i trên bi n. Nhà n c tróc s c ép ph i gi th di n, gi phe cánh, s h tr cu c tu n hành đ làm m t đ i u đình. Ta h y nhân c h i mà kéo x p cái ch đ y xu ng r i cùng nhau ra biên c ng v n ch a mu n. Nh ng lúc này, e là ch a rõ th c h , ta không nên đ b x p b y. B t c m t ng i nào vì ch ng Trung c ng mà b Ví t c ng b t gi a thì đ u là đau th ng l m. Ch a có t ng l c thì đ ng thi hành đ n l . Riêng đ ng bào h i ngo i, dĩ nhiên, không n m trong hoàn c nh này.

Đ i v i nh ng ng òi chi n binh trong hàng ngũ quân đ i Việt Nam thì sao? Có l h n lúc nào

h t, ngòi dân Việt Nam mu n nói lên m t đi u trong tim c a mình r ng: Các anh đi đi là ngòi lính t n trung vì đ t n c, vì đ ng bào. T qu c và đ ng bào Việt Nam đi đi nh đ n công lao c a các anh. Nh ng các anh hãy nhìn i i cu c chi n c a ph n b i vào năm 1979, xem nhà n c Việt c ng đã đi đi v i công hy sinh x ng máu c a các chi n binh ra sao?

đây tôi ch thu t i câu chuy n mà h u nh t t c các anh đã t ng ch ng ki n và đ ng bào ta đã t ng đ c nghe bi t là: Sau cu c chi n b o v t ng t c đ t c a quê h ng y. Ngòi ch t thì không có n m m chôn thây. Ngòi b th ng, tàn ph thì: đ u đ ng đi tá và xe, cu i xóm anh lính c t, qe xin ăn! Trong khi đó nh ng k bành tr óng đã đ n t i vì chuy n xâm lăng, i i đ c đ ng và nhà n c Việt c ng xây dài, đ ng bia, i p nghĩa trang v i cái tên i ng i y ” Nghĩa trang li t s Trung Qu c”. Mà tu nh c làm sao ch ? Nghĩa trang li t s Trung qu c i n m sâu trong ph n đ t c a Việt Nam. N i chính đ ng đi c a các anh n m xu ng đ b o v ! Và nh c h n n a, ch m y năm sau, c nh ng ph n đ t c a ta đã n m trong b n đ c a bành trướng qua các hi p th ng, hi p đ nh biên gi i. Riêng hàng quan cán nh n lãnh đ o thì t i n c a vào ch t cao nh núi i ngo i! Nhìn vào s vi c, các anh nghĩ sao? N u nh nay mai các anh i tr thành nh ng quân c thí cho nh ng hi p đ nh, hi p th ng m i s mang tài i c v cho quan cán lãnh đ o thì s hy sinh y có đáng không và có ph i vì n c vì dân hay không? Tôi đoán là không!

Đ tránh b t nh ng b t h nh này, tôi đ ngh : N u b o :” yêu n c là yêu xã h i ch nghĩa” là đúng thì c đ cho cha con Nguy n t n Dũng, Nguy n phú Tr ng, Đ M i, Lê d c Anh, Nông đ c M nh. Nguy n minh Tri t, Lê kh Phiêu, Ph m Quang Ngh , Nguy n th Th o, Tr ng t n Sang... vác súng đ n ra biên c ng mà đánh nhau v i Tàu c ng đ th hi n lòng “yêu n c là yêu xã h i ch nghĩa” c a h đi. Còn ph n nhân dân và quân đ i Việt Nam thì xin đ ng dính gì vào v vi c này.

B i i , đ ng bao ta, quân đ i c a ta là nh ng ng i yêu n c , th ng nòi. S n sàng ch t cho quê h ng này, nh ng không m t ai trong chúng ta yêu gian đ i, yêu vô đ o, yêu xã h i ch nghĩa. Nên hãy nh ng công ch ng xâm lăng cho h v y! Ph n các anh và đ ng bào ta thì s đi sau: H p lòng dân, đ u i gi c ngo i xâm ra kh i b côi, r i xây đ ng i i m t nhà Việt Nam m i trong T Do, Dân Ch , Nhân Quy n Công Lý, Đ c L p sau.

4. Có m t gi i pháp nào khác hay không?

Có. Có m t ph ng cách khác t t đ p h n, (đ p nh m ng) có th nói, đó là ph ng cách duy nh t đ m i i cho muôn ng i, muôn nhà và làm cho c n c đ ra đ ng, tràn ra ph reo vui trong i m ng. H n th , còn làm cho t i ng reo vui xóa tan đi m i h n thù, oán c u, lau khô m i gi t đ ng đau th ng. Hay làm cho t i ng reo vui tan v gi a tr i, quy n vào c cây, lòng đ t. Lên t n đ nh núi, v n ra m i bi n r ng, sông dài. R i truy n vào dòng s xanh là: Đ ng c ng s n Việt Nam cùng v i nh ng lãnh đ o c a nó đ ng lên. Nh n trách nhi m, xin i i qu c dân vì nh ng sai i m c a c ng s n đã t o ra muôn n i th ng kh cho dân t c Việt Nam trong su t 80 năm qua.

Cách riêng, nhà n c xin i i thân nhân c a nh ng ng i Việt Nam đã b Việt Minh gi t h i trong cu c chi n, hay gi t t p th trong cu c c i cách ru ng đ t. R i xin i i nh ng thân nhân, nh ng ngòi đã hy sinh trong cu c kháng Pháp vì lý t ng t do, nh ng đ b Việt Minh i đ ng và

đ a đ t n c vào h th ng c ng s n toàn c u.

Xin l i ng òi dân mi n nam vì nhu c u c ng s n toàn c u, đ ng c ng s n đã đ y đ ng bào c n c vào cu c chi n tang th ng tr c năm 1975. Xin l i nh ng ng i còn s ng, hay thân nhân c a nh ng ng oi đã b Vi t c ng gi t h i Hu vào năm 1968. R i xin l i vì nh ng s vi c sai l m trong cách đ i s vói đ ng bào mi n nam và v i nh ng binh lính, s quan trọng quân đ i c a mi n nam Vi t Nam sau 30-4-1975.

Xin l i các th h tr vì đ ng c ng s n đã đ a vào h c đ ng m t n n văn hóa vong b n c ng s n v i m c đích tiêu di t đ n mòn n n văn hoá đ o đ c làm ng òi đ t trên n n t ng Nhân L Nghĩa Trì Tín.

Xin l i các tôn giáo vì nhà n c c ng s n theo đ u i ch tr ng vô tôn giáo nên đ đ p phá các nhà th , nhà chùa r i chi m đ t nhi u tài s n c a các tôn giáo. Xin l i các tôn giáo vì đ ng c ng s n đã cài c m ng oi vào trong các chùa, các nhà th đ phá ho i các sinh ho t thu n túy tôn giáo. Tê h n th , còn móc n i, k t n p m t s các th ong to , đ i đ c, linh m c vào hàng ngũ c ng s n đ ph c v cho ch tr ng phá ho i n n luân lý, đ o đ c c a các tôn giáo.

Cũng xin l i đ ng bào đã vì c ng s n mà ph i b n óc ra đi, trong đó có nhi u ng i đã b mình ngoài bi n kh i hay trên d ng v t biên.

Cu i cùng, tuyên b gi i th ch đ c ng s n và các c c u sinh ho t c a nó trên toàn cõi Vi t Nam nh là m t ph ng cách đ n bù cho qu c dân Vi t Nam. Nh ng t m th i ph i đi u hành c c u hành chánh đ b o v an toàn cho đ i s ng nhân dân trong cu c chuy n ti p ...

Đ c l n th c t nh nh th có ai không vui, có ai không m ng? Khi y, t xin l i ch ng ph i là đau th ng, x u h . Nh ng v t đ ng tr thành m t bi u t ng c a cao quý c a yêu th ng c a l nghĩa c a l ng tâm, c a trách nhi m. H n th , nó tr thành ti ng nói t tin trong giao tình dân t c và có đ kh năng đ ng l i ni m tin, t p h p đ c s c m nh c a toàn dân đi t i, h n là s vi c ch xoa đ u nh ng th ng đau. R i nó giúp ng òi dân Vi t nhìn vào nhau, đ nh v l i t ng công vi c c a mình, c a đ t n c m t cách hoàn ch nh h n. Nó m ra m t cánh c a m i, đ a dân n c ta vào m t cu c sống m i. M t cu c s ng mà n i đó con ng i s tìm ra đ c ý nghĩa c a bao dung, c a đùm b c, c a nghĩa đ ng bào đ cùng nhau xây đ ng m t xã h i T Do, Dân Ch trong Công Lý và Nhân B n trong c v ng đ m l i th nh v ng m no và h nh phúc cho ng i dân. Đ c nh thê thì ai không m ng, n c nào không vui? L ch s nào không ghi công?

V m t tiêu c c, vi c xin l i y cũng có kh năng xoa m đi nh ng tàn tích đau th ng, xóa đi nh ng đ u v t h n thù trong lòng ng i dân do ch đ này đã gây ra. H n th , tính bao dung, nhân b n c a ng i dân Vi t còn b o đ m cho s an bình c a nh ng cá nhân trong gu ng máy c a ch đ , dù h i l i hay ra đi. Nh ng trên h t, h c u đ c chính b n thân và c u đ c gia đình và c u đ c dân n c. Đ t đây, đ t n c ta không còn ph i làm nô l cho ch ngh a vô gia đình, vô tôn giáo, vô t qu c.

Nh th , vi c xin l i t ng là m t b t c p, th c t l i là m t công nghiệp l n v i đ t n c. Nó là ti ng nói chuyên ch tr n v n ý nghĩa mà t t c m i ng i đang trông đ i n i nh ng con ng i

c ng s n còn nhìn ra ánh sáng c a chân lý, c a niềm tin cho đ t n c lên ti ng. Nó nh ti ng g i c a Diên H ng đ g n, k t toàn dân l i thành m t kh i không r i. Đ H ng Hà có c n, Tr ng S n không còn cây c thì đây v n còn đoàn ng i dân Nam vì n c, vì s tr ng t n và t ch c a dân t c mà ti n b c.

Nh ng i chi u ng c l i c a vòng kim này. B n án mà nhân dân Liên xô dành cho Stalin ch c không ph i là đi u h nh phúc cho c ng s n. C a nhân dân Iraq dành cho Saddam, của Libya dành cho Gadhafi... là cái giá cho k đ c tài. C ng s n Việt Nam cũng không có ngo i l n u nh h ti p t c con đ ng c a Lê chiêu Th ng, ch i b b n ngã dân t c đ làm nô l cho ngo i bang. Khi y, ng i dân Việt s ch ng còn cách l a ch n nào ngoài m t bài tính: Dùng thu c chu t đ di t chu t.